Annemarie Drughorn

Vrijheid in herdenken

Annemarie Drughorn is geboren op 5 april 1920 in Den Haag. Zij was de dochter van Arnold Drughorn (1888) en Hendrika Cornelia Maria Vries (1890). Zijn ouders trouwden in 1917. Er waren zes kinderen; Arnold (Nol) (1918), Anna Maria (Annemarie) (1920), Maria (Ria) (1922), Johannes (Jan) (1923), Rudolf (Rudy) (1925), en Catharina (Toos) (1930). Hun vader had een sigarenwinkel op Javastraat 57 in Den Haag.

Op de voorgond van links naar rechts, zittend: vader en moeder met Toos op schoot. Staand daarachter: Jan, Annemarie, Nol, Ria en Rudy.

De crisisjaren zorgden voor een grote verandering in de jeugd van de kinderen van de familie Drughorn. De tabakswinkel van vader zorgde voor de crisis voor veel inkomsten, maar dure sigaren en tabak waren tijdens de crisis niet meer te betalen. De inkomsten liepen terug. Spelen in de speelkamer op de eerste verdieping was er niet meer bij, omdat de hele eerste verdieping verhuurd moest worden.

Om voor afleiding te zorgen mochten de jongens van het gezin, Nol, Jan en Rudy, lid worden van de William Doylegroep, een Katholieke Verkennersgroep, gevestigd in gebouw Elandia in de Helmersstraat 144 (hoek Elandstraat). De William Doylegroep werd in 1932 opgericht in de Parochie Onze Lieve Vrouw Onbevlekt Ontvangen in de Elandstraat in Den Haag. Thuis vertelden ze enthousiast over de speurtochten, kampvuren en kampen. De zussen Annemarie en Rie waren jaloers! Dat wilden ze ook. Dat was wel een probleem want Katholieke padvindsters bestonden nog niet. Er was alleen het neutrale Padvindstersgilde (NPG). Uiteindelijk mochten ze toch gaan. Ria schreef hier later over: *'De ontspanning, vriendschap en gezelligheid die de padvinderij bood, heeft mij geholpen, de sombere, vreugdeloze tijd door te komen.'* Jan was aan het begin van de oorlog voortrekker, Nol was vaandrig (verkennersleider) en Rudy was verkenner. Annemarie en Ria waren Pionier bij het Meisjesgilde.

Tijdens de meidagen van 1940 waren de verkenners, padvindsters, voortrekkers en pioniers van de scoutinggroepen in De Haag actief in de hulpverlening, onder andere als ordonnans, bij het Rode Kruis en de Luchtbeschermingsdienst. Annemarie en Ria waren actief bij het Rode Kruisbureau. Ook haar broers werden ingezet in de hulpverlening. Het was allemaal zo eenvoudig en vanzelfsprekend. Ieder deed wat er gedaan moest worden en besefte de taak, als een deeltje in het groter geheel, nu het Vaderland in gevaar was.

Op 2 april 1941 werd Scouting verboden, maar de activiteiten werden illegaal en binnenshuis voortgezet. De zussen waren in de oorlog de hele tijd bezig hun ouders te ondersteunen om

het gezin draaiende te houden. In januari 1945, midden in de hongerwinter, werd het Interkerkelijk Bureau (I.K.B.) opgericht. Doel was het voorzien in noodvoeding voor Hagenaars die ondervoed waren. Het voedsel kwam uit het Noorden en Oosten van het land en werd vervoerd door moedige vrachtrijders en binnenschippers. Ria melde zich als vrijwilliger om de voeding te brengen naar mensen die niet meer in staat waren om de straat op te gaan. Drie keer per week ging ze, tussen 12:00 en 14:00 op pad om eten rond te brengen. Wat ze tegen kwam was schrijnend. Het maakte diep indruk op haar. Het duurde tot 29 april 1945, toen het eten voor de stad letterlijk op was, dat geallieerde bommenwerpers voedsel dropten. Operatie MANNA!

Annemarie kwam uit een moedig gezin. In het huis aan de Javastraat 57 vonden onderduikers een veilig heenkomen. Broer Jan was Engelandvaarder. Hij kwam onder andere terecht in Kamp Miranda in Spanje waar hij zich aansloot bij een Scoutinggroep in het kamp. Hij wist te ontkomen naar Suriname en vocht uiteindelijk tegen de Japanners. Broer Arnold was lid van een Haagse knokploeg en werd op 12 oktober 1944 opgepakt en op 6 november 1944 op de Waalsdorpervlakte met vijf andere verzetsmensen gefusilleerd. Broer Rudy vertrok naar het bevrijde zuiden en sloot zich aan bij Nederlandse Stoottroepen.

Annemarie trouwde met van Hendrik Jacob (Henk) Eweg (1924-2021) en ze kregen twee kinderen. Ze overleed in Ootmarsum op 23 juli 2010. Annemarie hield een dagboek bij en scheef in *Pittige verhalen uit onveilige tijden (1947)* een hoofdstuk over het verzetswerk van haar familie. Ria schreef haar oorlogservaringen op in het boek '*Vijf jaren angst en onzekerheid*'.

Meer informatie

Arnold Drughorn (oorlogsgravenstichting.nl)
bol.com | Vijf jaren angst en onzekerheid, Ria Bovend'Eert-Drughorn | 9789464055009 | Boeken
Hongerwinter - Wikipedia
Drughorn, Arnold (Haags Gemeentearchief) - Haags Gemeentearchief
Pittige verhalen uit onveilige tijden » » 1947 | Delpher
Annemarie Eweg - Drughorn † 23 juli 2010 • overlijdensbericht en condoleances - Mensenling
Henk Eweg
Drughorn, Arnold. – Dodenboek Bezuidenhout
Vijf jaren angst en onzekerheid

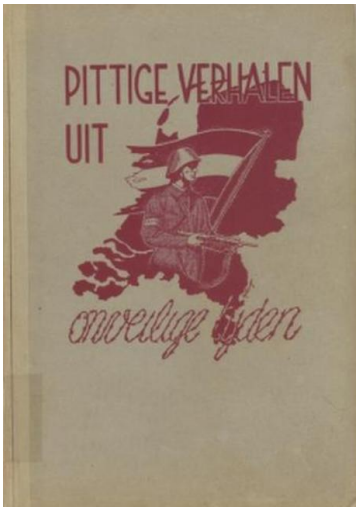

Foto: Annemarie en Ria als padvindster.

Marriage Arnold Drughorn & Adrianus Arnold Drughorn & Catharina Cornelia Scheepens & Hendrika Cornelia Maria Vries & Johannes Theodorus Henricus Vries & Johanna Alida van Koningsbruggen on June 12, 1917 in 's-Gravenhage (Netherlands) » Open Archives
Registratie Arnold Drughorn & Hendrika Cornelia Maria Vries & Arnold Drughorn & Anna Maria Drughorn & Maria Henriëtte Drughorn & Johannes Ignatius Marie Drughorn & Rudolf

Gerard Marie Drughorn & Catharina Bernardina Maria Drughorn in 1913 te 's-Gravenhage » Open Archieven

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op http://vrijheid.scouting.nl voor meer informatie en alle andere verhalen.